

SZÉKELY HIRLAP.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

— Megjelen: csütörtökön és vasárnapon. —

<p>SZERKESZTŐSÉG: Deák-Ferencz-utca 8 ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. — Telephon szám 58. —</p>	<p>SZERKESZTIK: BEDŐHÁZI JÁNOS tanár.</p>	<p>Dr FENYVESI SOMA ügyvéd.</p>	<p>SZ. SZAKÁTS PÉTER ker. és ip. kam. titkár.</p>	<p>ELŐFIZETÉS: Egy évre 6 frt — kr. Fel évre 3 frt — kr. Negyed évre 1 frt 50 kr. Előfizetést és hirdetésményeket fel- vesz a „SZÉKELY HIRLAP” kiadóhivatala (REICHARDSPERG JOZSEF könyvkereskedése.)</p>
---	--	---	--	---

Márczius 15.

Az ember, a mikor elmúlt életének egy-egy szebb, egy-egy ragyogóbb napjára tekint vissza; édes, csendes merengés az, a melylyel a jelen sivárságát akarja felüldíteni. Az egyes embernél a visszaemlékezés a multba való vissza-képzése önmagának, a mely által az enyészett felé vivő idők kerekét mintegy megszeretné állítani.

Egészen más a visszaemlékezés egy nemzet életében.

Ott a visszemlékezés a nemzet életének egy-egy lelkesültebb mozzanatára, egy ragyogóbb napjára, nem pusztán merengés csupán, de nem is pusztán felújítása ama lelkesültségnek, ama magasztos érzelmeknek, ama lángnak és fénynek, a mely e napon áthatotta az akkori nemzedék kebelét, melegítette lelkét, besugározta gloriájával a nemzetet.

Ennél sokkal több.

A merengésnek a nemzetek életében nincs helye.

Azok az érzelmek, az a lelkesedés, az a láng a változott körülmények, a más-kép alakult viszonyok, az időnek messze előre zökkenése miatt olyan alakban már fel nem újíthatók. Minden erre való törekvés értéktelen hamis utánzat volna, mert egy olyan nap a maga helyén, a maga idejében csak egyszer volt és lehetett.

Azt sem mondhatjuk, hogy a nemzetnek egy ilyen visszaemlékezése csupán a hála, a kegyelet ténye legyen ama fénylő pillanatoknak intézői iránt, oly formán, mint midőn az utódok elzárando-kolnak éltöket adó atyáik sírjához és emléket emelnek a sírhalom felett.

Nem; a nemzet, a midőn a mult egy-egy nagy napjáról emlékezik meg, az emlékezet mellett felmerül lelkében a remény, melyből biztatást szerez magának a jövőt illetőleg. Midőn egy nemzet egy ily napot ünnepel, az nem csupán a kegyeletes emlékezet ünnepe, hanem a nemzet jövőjébe vetett hitnek, bizalomnak magasztos nyilvánulása. Midőn egy nemzet egy ily nap évfordulóján felemlíti a mult ragyogó tényeit, akkor a nemzet örök fennmaradásának reménye, hite, a nemzet haladásában, emelkedésében vetett bizodalma is kifejezést nyer.

Nem a mult, hanem a jövő ünnepe az ily nap, nem requiem az ünneplés, hanem a feltámadás hallelujája.

Márczius 15-ikét nem szabad nekünk pusztán e nagy, ez isteni nap dicsőségén való merengéssel ünnepelelnünk, nem szabad csupán a mult eseményeihez tapadnunk, nem tekintve a jövőbe; nem szabad úgy néznünk mint egy magaslatot, a melynél szebb, fenségesebb egy nemzet

életében nem lehet, a melyen meg kell állanunk.

Szomorú volna, ha márczius 15-ike nemzetünknek a megemlékezés ilyen ünnepe volna.

Nekünk Pindaros kardalát kell énekelnünk e napon, a melyben az öregek kara, a kik átéltek azt a nagy napot, a kik egyéni életökben annál szebbet élni nem fognak, — így énekelnek:

Ifjú korunkban hősök valánk,

Az ifjak kara felel reá:

A mik voltatok, azok vagyunk mi most.

Bevégzi a gyermekek kara:

Mi különbek leszünk, mint ti voltatok és vagytok.

És most midőn nemzetünk ezer éves fennállásának esztendejében virad ránk e nap, megünneplése annál magasztosabbá válik.

Annak az új szellemnek, a mely az ezerévet megünneplő és megünnepleni tudó Magyarországot megteremtette, a melyből Magyarország a második ezer esztendő megkezdéséhez erőt és bizodalmat merithet, a melynek ápolása, nevelése által a jövő nagy emberei, a jövő nagy eszméi teremhetnek, — ennek az új szellemnek keresztelő napja márczius 15-ike volt.

A mit azóta nemzetünk életében haladást, emelkedést látunk, az mind ez új szellem műve. Nézzük, vizsgáljuk tehát ez új szellemnek fényes alkotásait, eredményeit ez ünnepen, s merítsünk abból bizodalmat, erőt a második ezer év küszöbén.

— 1 —

A „Kemény Zsigmond Társaság” közgyűlése.

Mult vasárnap, márczius hó 8-án tartott meg a Casino gyűléstermében. Távollakó tagok közül, noha meg voltak hívva, egy sem jelent meg; kimaradásukat a rendes tagok közül igazolták meleg hangú levelekben a társaságot üdvözölték: Gergely Lajos, Radnótfajáról és Gyárfás József Királyfalváról; Neugebauer László tiszteleti tag Budapestről szívélyes és buzdító táviratot küldött és kimentette elmaradását. A gyűlést e szerint a helyben lakó tagok részvételével kellett megtartani, kik közül egy pár tagon kívül a többiek mind jelen voltak.

A közgyűlést megelőzőleg választmányi gyűlés is tartott, melyen egyéb tárgyak mellett, új tagok választása is elintéztetett. A választmányi gyűlés után vette kezdetét a közgyűlés, melynek lefolyásáról tudósítónktól következő értesítést kaptuk:

A tárgysorozat első pontja szerint Kovács Ferencz apát-plebánus ideigl. elnök visszatért a társaság multjára, annak deris és borus napjaira; röviden érinti a működés eddigi szünetelésének okait, örvend az újabban fölbredt érdeklődésnek; óhajtja, hogy a társaság érdekében megindított mozgalom tartós legyen, hogy a munkásság megkezdessék s az ne csak a társaságra és a tagokra, hanem nagyobb körre nézve

is fényt és áldást hozó legyen. Ezzel a gyűlést megnyitja

Azután elnök felhívására Lakatos Sámuel ideigl. titkár az elnök nevében a társaság állapotáról tesz jelentést a következőkben:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Azok után a miket a társaságnak 1892. év január 17-re készített jelentésünkben felolvastunk, ugy a társaság működéséről, mint pénzalapjáról, sajnos, nem sok mondani valónk van. Azóta a társaság működése csak két mozzanattól állott. Ugyanis 1893. április 9-én választmányi ülést tartottunk, mikor elhatároztuk, hogy ugyanazon évi június 4-én nyilvános felolvasó ülést fogunk tartani. A felolvasó ülés a kitűzött időben meg is tartott, mely alkalommal Deák Lajos emlékbeszédet, Bedőházi János eredeti költeményt, Vass Tamás humoros tárgyról olvasott fel.

A közönség addig szokatlan nagy számban jelent meg az ülésen. Ezzel azonban ismét megszakadt a társaság működése. A mit tettünk, a mit tehetünk, abból állott, hogy a társaság kis tőke alapjának kezelését ellenőriztük, azt időnként megtekintettük, annak állapotáról tudomást szereztünk. Egyebek közt pedig Bihari Sándor, Koncz József és Bedőházi János tagtársainkat fölkértük a pénztármegvizsgálására. E bizottság folyó évi február 13. jelentést tett a választmányi üléstől, melyből kiténik, hogy a társaság alap-tőkéje 4947 frt 49 kr. Bihari Sándor, a bizottság elnöke, be is mutatja az 1129. számú, ezen összegről szóló betéti könyvet, melynek tanúsága szerint, a pénz a helyi takarékpénztárban van letelve. Nem mulaszthatjuk el a közgyűlésnek ajánlatba hozni, hogy Watervliet Károly pénztárnoknak, ki a társaság pénzeit kezdettől fogva díjtalanul és kifogás alá nem eső pontossággal és szabályossággal kezelte, elismerést és köszönetet nyilvánítsunk.

A társaság régebbi állapotának feltüntetésére szolgáljanak még a következő adatok: A társaságnak 1883. év végéig bejegyzett tagjai közt volt alapító tag: 43, ezek közül készpénzben, értékpapírban stb. fizettek a társaság pénztárába 34-en. Ugyanakkor a pártoló tagok száma volt: 82; évi 3 frt, pártolótagsági díj kötelezettséggel. 1881. év végéig befolyt e czímen 223 forint.

1883. év végéig volt a társaságnak 63 rendes tagja; 4 tiszteleti tagja. Ezek közül ugyanazon év végéig felolvasást tartott 29 tag. A felolvasott művek száma 69, melyek közül 4 terjedelmesebb volt és folytatólag más gyűlésen is olvastattak. Nyilvános felolvasó ülés volt 1893. június 4-ig 26, a mint ezeket a kéznél levő jegyzőkönyvek-ből meg lehet állapítani. Az alapító és rendes tagok közül 1895. év végéig, a mennyire eddig megállapítani lehetett, meghaltak 33-an.

Sajnosan tapasztaltuk, hogy a lefolyt néhány év alatt óhajítás és kötelesség szerint a társaság nem folytathatta működését. Noha fel kell tennünk, hogy ha a távolban élő nagyközönség tájékoztatlanul a helyi viszonyokkal nem egyszer hibáztatta is a társaság létlenségét, de a helybeli tagok előtt ismeretesek voltak azok a körülmények, melyek miatt a működés megakadt, mégis e fontos pillanatban mikor a társaság új életre ébredett, új életet akar kezdeni, azt tartjuk, hogy nem felesleges, sőt a történeti igazság kedvéért helyes is, szükséges is érinteni az okokat, melyek ama sajnálatos állapotot előidézték. Ezek közül egyik volt az a nagy közöny, melyet a nagyközönség a társaság iránt következetesen mutatott, még működése idején is; a másik a társaság eredeti szervezetében volt, mely a vidéki viszonyokra nem tekintve, igen magas czélokot tűzött ki. Mikor erről meggyőződünk, s új szervezetet akartunk adni a társaságnak, az már nevezet-

tes, mélyreható személyi változásokon esett át és újabb esetek, midőn halálozás, vagy egyéb okok miatt a társaság több jeles tagját elvesztette, még súlyosabbá tették a helyzetét. Es az így előállott, valóban súlyos helyzetben az volt a meggyőződésünk, s a tapasztalás igazolta is, hogy míg a közönség érdeklődése a társaság felé nem irányul, addig a működés lehetetlen, a társaság ezért nem érhet. Egy-két tag egy társaságot, melynek szerkezete többek közreműködését feltételezi, sikerrel fenn nem tarthat, feladatát meg nem oldhatja. Ep oly világos volt előttünk az is, hogy mihelyt elegendő óhajtkák a működés folytatását, mihelyt elegendő vállalkozunk a munkára, azonnal meg is lehet kezdeni.

Es ime a társaságra is igaznak bizonyult, hogy a mi késik, nem mulik. Ez év kezdetétől fogva több jelét láttuk annak, hogy van már érdeklődés a társaság iránt; szóban és írásban több oly nyilatkozat történt, a miből várni lehetett, hogy a társaság főlebred hoszu, halálosnak tetsző alvásából.

Mi, kiknek kezére a társaság ügyeit ama válságos napokban bízta a választmány, s kik akkor, midőn arra vállalkozni mások nem voltak hajlandók, az ügy, a társaság iránti érdeklődésből elvállaltuk ideiglenesen a megbízást, mi örömmel üdvözöljük a megkezdett mozgalmat és pedig annál inkább, mert látjuk, hogy új erők, új munkások készülnek és jönnek a régiék helyébe, a kik hivatva lesznek új életet, új szellemet kölesönözni a társaságnak. A multa nézve, melyre mindnyájan sajnálattal gondolunk vissza, nem kérünk elnézést, csak objectív bírálatot minden irányban. Megnyugvásunkra szolgál az, hogy ha a társaság működése a közelebbi évek alatt szünetelt is, annyit legalább sikerült elérnünk, hogy a társaság alaptökéjének kezelése rendszeresen történt, s azt most hiány nélkül adhatjuk át a társaság új tisztviselőinek és választmányának.

Ezek után a bennünk helyezett bizalomért köszönetet mondva, kérjük a t. közgyűlést, hogy minket a társaság ügyeinek folytatásától felmenteni méltóztassék és másokat megbízni azzal, a kik közmegelegedésre fogják megoldani a feladatot, mely a társaság előtt áll.

Hazafias tisztelettel lévén a mélyen tisztelt közgyűlésnek

Marosvásárhelyt, 1896. márcz. 8.

alázatos szolgáló:

Kovács Ferenc, Lukatos Sámuel,
ideigl. elnök. ideigl. titkár.

A jelentés megtétele után ideigl. elnök és titkárnak szóval is kifejezett lemondását a közgyűlés elfogadja és eddigi működésükért jegyzőkönyvileg elismerést nyilvánítt.

Az új tisztikar megalkotására kerülén a sor, Kovács Ferenc apát-plebános az alapszabályok 5-ik pontja értelmében tiszteletbeli elnöknek választatik egyhangulag szintén egyhangulag választatnak meg a következő tisztviselők:

Elnök: Petelei István; alelnökök: Vass Tamás, Bedőházi János; titkár: Lukatos Sámuel, helyettes titkár: Tótfalusi József, ügyvéd: Dájbukát János; pénztárnok: Watervliet Károly.

Ezek után a választmány alakított meg, melynek tagjai: az elnökök és titkárok hivatalból; azonkívül választott tagok, legfeljebb 24 en. Ilyeneknek szavazattöbbséggel megválasztattak: Ajtai Gyula, Bihari Sándor, Csongvay Lajos, Deák Lajos, Karácson Márton, Konecz József, Molnár Zsigmond, Paal Gyula, D. Nagy János, dr. Kábdebó Ferenc, Pallós Albert.

Az udvarhelymegyei gazdasági egyesület.

(Sz.) A mióta a Kárpátok és Hargita által övezett földterületen magyar szó hangzik, mindig a székelység volt a legerősebb vára a magyar nyelv és a magyar jelleg épségben való fenntartásának.

A mit a multban a magyarság nemzeti mivoltáért tett, ugyanazt gyakorolja ma a magyar mezőgazdaság nemzeti jellegének megóvása céljából.

A gazdálkodásnak legerősebb oszlopa az állattenyésztés és az évszázadok s ezredek során a természet kiválasztotta minden nemzet gazdálkodása részére a legmegfelelőbb fajokat és és fajtakat, a melyeket azután a gazdasági kultúra és az igények fejlődésével lépést tartva, szintén fejlesztettek, tökéletesítettek a nemzetek.

Magyarországnak is meg voltak és részben még ma is megvannak a saját gazdálkodási vi-

szonyaihoz legmegfelelőbb gazdasági állatai és tudjuk, hogy a magyar — de kivált az erdélyi — és ökök ősidőktől fogva híres volt — mondhatni — egész Európában.

Az újabb időben, kivált az utolsó 25-30 év alatt a mezőgazdaság rohamos előhaladást tett, de ezen haladás mesterei hazánkra nézve a nyugoti államok voltak. A tanítványok — a magyar haladni vágyó gazdák — azonban egy nagy hibát követtek el, azt t. i., hogy a nyugoti mesterektől jót — rosszat atplántáltak az itteni viszonyok kellő mérlegelése nélkül, a melyeknek nem egyszer kárát vallották, mivel itt nem váltak be.

Igy plántáltak be a nyugotnak a folytonos kísérletezések révén minden létező jó és rossz szarvasmarha fajtáját, az azoknak tulajdonított jó tejelő képesség, vagy a könnyen hizás előnyei ezimén és ezen — itt kivált a mostohább viszonyok között többnyire elesenövesztett tarka marhák, a kincset érő drága magyar marhákat a legnagyobb mérvben veszélyeztetik, koresosítják és tenyésztését szűkebb térre szorítják.

Azok a szakemberek, a kik ezen bajt felismerték, már régen figyelmeztetik erre az ország gazdaközönségét és ime a jó tanácsra legelőbb és még idején hallgatott a székelység.

Itt is első volt Udvarhelyvármegye, a mely becses magyar marhánk tiszta vérben való fõntartását és tovább tenyésztését nagyszámu és kiváló apa állatok nevelése által kívánja biztosítani, a mire kiállítások és vásárok rendezése és ott a legjobb példányok megjutalmazása által buzdítja a tenyésztő gazdaközönséget.

Bika kiállítást és vásárt szokott tartani Székelykeresztúron évente február utolsó és márczius első napján, a mely az idén már negyedik ízben tartatott meg és nemesak hogy ezen vásár országos jellegűvé és rendszeressé tétetett, de az érdeklődés is igazán országos iránta, mert azt még a dunántúli tenyésztők is meglátogatják.

A bemutatott tenyész anyag igen kitünő és a sok kiváló anyag között is a legelsőek voltak, mint annak előtte, ez idén is, a Sperker Ferenc szentdemeteri birtkos tenyész állatai.

A kiállításra felhajtott 71 tenyész állat 122 drb bika.

A bíráló bizottság tagjai voltak: elnök dr. Török Albert; tagok: Gyárfás Endre, gróf Haller János, ifj. Lészai Ferenc, dr. Szentkirályi Akos, Tulogy Soma és Ungváry Mózes.

Díjakat és kitüntetések nyertek:

I. díjat 200 koronát Sperker Ferenc, Szentdemeter, „Zsobri” 2 éves bikája.

II. díjat 150 koronát Gyarmathy Dezső, H.-Szt.-Pál, „Jókedvű” 2 éves bikája.

III. díjat 100 koronát Nyikuláj László, Rugonfalva, „Bodor” 2 éves bikája.

IV. díjat 50 koronát Bokor János, A.-Böldogfalva, 2 éves bikája.

A községi bikáknál:

I. díjat 50 koronát Székelykeresztúr város, „Czigány” nevű 4 éves bikája.

II. díjat 30 koronát Bözöd község „Jámbor” nevű 4 éves bikája.

III. díjat 20 koronát Betfalva község, 3 és fél éves bikája.

Kitüntető oklevelet nyertek és pedig:

Aranys oklevelet:

Sperker Ferenc, Szentdemeter egész tenyészeteért.

Báró Kemény Béla, Sz.-Erzsébet egész tenyészeteért.

Gyarmathy Dezső, H.-Szt.-Pál egész tenyészeteért.

Ezüst oklevelet egyes darabok után.

Buzogány János, Szt.-Abrahámról.

Fazakas Ferenc, Fiáthfalva.

Fekete János, Székelyudvarhely.

Báró Gamera Oszkár, Székelykeresztúr.

Mirase Mihály, Szinénfalva.

Nyikuláj László, Rugonfalva.

Pálhegyi Sándor, Szt.-Abrahám.

Péter Aron, Felső-Boldognagyfalva.

Szentkirályi Árpád, Szombafalva.

Toásó Gergely, Bögöz.

Ugron Zoltán, Fiáthfalva.

A vásárra felhajtott 88 tenyész állat 144 drb bika.

Eladott 40 drb bika 11,337 frt értékben.

Az udvarhelymegyei gazdasági egyesület megvett 12 darabot a községek részére 2890 frt értékben.

A bikák vételáránál legmagasabb ár volt 480 frt, legalacsonyabb 155 frt.

Teljes elismeréssel adozunk az udvarhelymegyei gazdasági egyesület iránt, a mely feladatának oly szép sikerrel való teljesítésében az egész országban mintául szolgálhatna.

Pályázat

külföldi tanulmányi ösztöndíjra

A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara közli a következő pályázatot:

Hivatalbeli elődöm 1894. évi július hó 15-én 52.751. sz. alatt kelt körrendeletre kapesán értesitem a kamarát, hogy a pesti magy. kereskedelmi bank által 1892. évben alapított 15000 frtos külföldi tanulmányutra szánt ösztöndíj 4% kamatait, vagyis összesen 675 frtot a f. évben az alapító levél értelmében egy kiváló készütséggel végzett kereskedelmi akadémiai tanulónak kell kiadnom.

Ez ösztöndíjra ezennel pályázatot hirdetek, melynek feltételeit a következőkben állapítom meg:

Az ösztöndíj elnyerése iránt folyamodhatnak oly ifjak, kik valamely hazai kereskedelmi akadémiát kiváló sikerrel végeztek, mely körműveléskor iskolai végbizonyítvánnyal igazolható.

A folyamodványban megjelölendő azon specialis ismeret, melynek elsajátítása vagy tovább tanulmányozása végett az illető tanulmány utat megtenni szándékozik.

Felemlítendő folyamodónak esetleges szakmunkálatai az illető ismeretkörben, — valamint a nyelvismeretek és a tervezett tanulmányút programja és időtartama

Végül megemlítendő a folyamodványban, hogy folyamodó miként véli szerzett ismereteit és tapasztalatait a tanulmányút befejeztével itthon értékesíthetni.

Oly pályázó, ki jeles iskolai képzettség mellett a tanulmányozandó vagy elsajátítandó specialis ismeretek körében már elméleti vagy gyakorlati irányu tanulmányokra hivatkozik — és ezt igazolni képes — valamint kellő nyelvismerettel is bír, az ösztöndíj odaítélésénél előnyben fog részesíttetni.

A pályanyertes a tanulmányutáról hozzámm jelentést tenni tartozik.

A fentiek figyelembe vételével szerkesztendő folyamodványok hozzámm ezimezve a pályázó rendes lakhelyére illetékes kereskedelmi és iparkamarához nyújtandók be f. évi április hó 30-ig, honnan azok a kamara javaslataival együtt hozzámm lesznek felterjesztve.

Budapest, 1896. márczius hó 7-én.

Dániel s. k.

CSARNOK.

Márczius 15.

Oláf, a szent, midőn Krisztus hitére

Tanítgatá a vad normánn hajóst:

— Nem ismered az istent? — kérdi tőle, —

A zugó, zajgó tengeren ha most

Elindulsz esolnakoddal egyedül,

S a szemhatáron vészes felleg ül,

Vihar közelg, hullám kél és a hab forr:

Kihez fohászoksz, kibé' bizol akkor?

Setét szemét a tenger zord fia

Bámulva szegzé a szent férfira,

Végig simit erős két karja izmán:

— Ki len? Magamban! hát ki másba biznám?

Szacadjon rám a hó, eső,

Körültem zugó viharok,

Kezemben van az evező,

S megyek a merre akarok.

Mikor vad, zord vihar zajgott körötte,

S pusztító vész ijeszté a magyart,

Az evezőt egy nap kezébe vette,

Es arra ment a merre ő akart.

Nem megalázó gyáva szolgaságba,

Hová idegen önkény rendelé,

Hanem a merre lángzó lelke vágya

Ragadta nagyság, dicsőség felé.

Akart a nemzet, csak magába bizva,

Sehol barát, vagy résztvevő rokon;

A szíve vert, megfeszült minden izma,

Evezte a vihar dult habokon.

Akart a nemzet, és ez akarattal

Nyomában kelt mesés csodák sora;

De haj! sikert nem mindig ott aratnak,

A hol a jók, igazak tábora.

Örvénybe jutott nemzetünk hajója:

Holt testeket hömpölyget im az ár,

Ki menekült, azt messzi elsodorja,

Sok lankadót mély hullám sirba zár.

Ki ott maradt a hajó gyöngye ronesán

Kereste távol a kétes reményt. —

De egy se átkozá meg, sirva sorsán,

Mit az a nap gyújtott, az égi fényt.

Hogy rá borult egy hosszú éjszaka,
E fény volt a magyarnak esillaga,
Távol ragyogott bár, de biztatott:
Nem eheti meg az éj a napot.

És jönni kellett, s jött a viradat,
Kinyitni láttak börtön sírokat,
A hajnal tűz-sugárban e fény,
Derengett újra nemzetünk egén.

És most mikor napunk már fönn delel,
E fény emléken hevíl a kebel,
S biztat magasbra és előre int,
Megvalósítani nagy eszményeink.

Akarni kell! s nyomában esoda kél:
E márcziusi nap arról beszél;
Orók tavasznak hirdetője te!
Orók megújulásnak ünnepe!

H I R E K.

Program beszéd. A városi tisztújító közgyűlésen miután az újból megválasztott tisztí kar letette esküjét, Geréb Béla polgármester igen szép és nagyszabású program beszédét mondott. Felsorolta beszédében mindazon teendőket, melyeknek megoldása a város haladása érdekében úgy a tisztikarra, mint a városi képviselő testületre vár. A város világitásának, szabályozásának, csatornázásának, vízzel való ellátásának stb. kérdései mellett ott van a városi iskolák el nem odázható kérdése. A teendő nagyon sok, mert itt évtizedek mulasztásával állunk szemben, a mit egyhamar helyre útni nem lehet. Hanem idővel, helyesen beosztott tervvel, nem ide-oda kapkodással, sokat lehet pótolni és újra alkotni. Epen azért üdvözljük az új polgármestert, mer-programm beszédében a teendőkre nézve a tervszerűséget látjuk.

Iparkamarai tagok választása. A marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamara kerületének valahára minden alkerületében megtörténtek a tagválasztások. Legutóbb f. hó 10-én választottak a maros-nyárádmenti és a szászrégeni alkerületek. Az előbbiben dr. Molnár Gábor felső marosi járási főszolgabíró elnökléte alatt megválasztottak: Székely Antal (Nyárád-Szereda), és Löwi Dávid (Kaál) kereskedők, Szász József (Nyárádszereda) és Simon József (Nagy-Ernye) iparosok; a szászrégeni alkerületben: Urmánczy János (O. Topliceza), Wagner Ede, Heiman Ignác és Eltető Albert (Szászrégen); kereskedők: Wellmann János G. Hirscher János, Kapusy Dániel és Wermescher János Gross (Szászrégen) iparosok. Az újonnan megválasztott kamarai tagok megbízatása az 1900-ik év végéig tart.

Választás. A nyugdíjazás folytán üresedésbe jött nyárádszentlászlói köre csoport körjegyzőjének Balla Dénes eddigi helyettes körjegyző lett megválasztva egyhangulag. Balla Dénes személyében a köre csoport egy igen megfelelő s kiváló munkásságú tisztviselőt nyert.

A városi tisztújítás alkalmából szerdán este a városi tisztikar Letzter vendéglőjében igen kedélyes vacsorát rendezett. Jelen voltak — mint vendégek — Sándor János főispán, Dózsa Elek megyei alispán, továbbá a város közösség tagjai.

Nincs pályázó. A városi adókövitalnál az ellenőri állás nem volt betölthető, mert nem akadt pályázó ez 1200 frttal javadalmazott állásra. A pályázat újra ki fog hirdettetni.

Márczius 15-e Szászrégenben. Szászrégen és vidéke magyarsága is ünnepelni fog Márczius 15-én. Az ünnepély első része a róm. kath. és az ev. ref. templomokban, második része este hazafias programmal összekötött estélyen fog lefolyni, melyben a város és a vidék több kiváló egyénisége fog közreműködni.

Földrengés. Sepsiszentgyörgyön szerdán éjjel két erős lökésből álló földrengés volt.

Iparkamarai új czimer. A brassói kereskedelmi és iparkamara legutóbb tartott teljes-ülésén elhatározta, hogy a régi helyett új czimert készített és azt a nagy (magyar) államezimerrel látandja el, valamint, hogy azt a kamara magyar, német és román czimírával látja el. Bizonyára Magyarország ezer éves fennállásának dícsőségére és emlékeztetéssé tételére!

Román lap kitiltása. A kereskedelmi miniszter rendeletet intézett a postahivatalokhoz, miszerint a Botosani-ban megjelenő „Patriotul Român” című román újság azonos lévén a „Curierul Român”-nal, melynek kitiltása iránt már intézkedés történt, a kir. posta-

hivatalok a fent említett, avagy egyéb nevek alatt (legújában „Rustul Roman” név alatt) megjelenő, de a „Curierul Român”-nal azonos lapot a többi kitiltott sajtótermékek módjára kezeljék.

A város mérnöki felvételére vonatkozólag Marosvásárhely város tanácsa tegnap kötötte meg a szerződést Pompéry Elemér mérnök vállalkozóval. Városunk fejlesztéséről tervet alig lehet készíteni a nélkül, hogy a város területének helyrajzi és magassági viszonyairól egy pontos térkép tájékozást ne nyújtson. Orvendünk, hogy valahára ennek az első és nélkülözhetetlen szükségletnek is elég lesz téve.

A „Kereskedők és kereskedő ifjak köre” február hó 22-én rendezett „házas jellegű táncestélye” alkalmából felülfizettek: Duducz Ferenc 1 frt. Danczinger N. 50 kr. Kohn Gidáli 50 kr. Simon Ferenc 1 frt. Petrás Géza 50 kr. Kondrai Márton 50 kr. Duducz János 50 kr. Widder Károly, Grünwald József, Bretter Vilmos, Sz. Szakáts Péter, Petelei Márton, Szappanyos Antal, Kauppe Ferenc, Csákány Joachim, Goldfinger M., Csép József, Boesáncei Márton, Demeter Akos, Pálmai Zoltán, Jurinits Vilmos, Tarr Sándor, Spirer A., Pototzky Péter, Meszticz Albert 1—1 frt; összesen 21 frt 50 kr. Köszönettel nyugtázza a rendező-bizottság nevében Petelei Márton elnök.

Vármegyénkben az influenza ugyan-ésak uralkodik, a felső marosi és alsó marosi járasok területén nagy mértékben dühöng ezen nem annyira veszedelmes, mint inkább kellemetlen járvány. Szerencsére a betegség jellege nagyon enyhe, s az előírt övrend szabályok szigorú betartása mellett, rövid idő alatt gyógyulás áll be.

A „Székely Hirlap” szerkesztőségétől 15 frtot, azaz tizenöt forintot mely köszönettel átvetttem és fogadják a nemes szívű kegyes adakozók úgy a magam, mint szerencsétlen árva gyermekeim nevében soha nem szűnő hálás köszönetemet. Marosvásárhelyt, 1896. márczius 11-én. *Ozveggy Stumpfel Ignác* né.

A marosvásárhelyi ev. ref. kollegium Mentovich önképző-köre által, 1896. évi márczius hó 15-én d. e. 10 órakor a nagyteremben tartandó ünnepély tárgysorozata: 1. Hymnust énekl az ifjusági dalkar. 2. Nemzeti dal Petőfi Sándortól; szavalja Török István, VII. k. o. 3. Alkalmi felolvasást tart Kelemen Lajos, VIII. k. o. 4. Alkalmi költeményt szaval Simon Jeű, VII. k. o. 5. Elnöki bezáró beszéd. 6. Szózatot játsza az ifjusági zenekar. Marosvásárhelyt, 1896. márczius 12.

Meghívó. A marosvásárhelyi „Iparos Egyesületi Betegségélyző Pénztár” folyó évi márczius hó 22-én délután 2 órakor az egylet helyiségében tartandó III. illetve XIX. évi rendes közgyűlésére. Tárgysorozat: 1. Enekel a dalkör. 2. Elnöki megnyitó. 3. Felügyelő-bi-

zottság jelentése az évi számadás és mérleg megvizsgálásáról. 4. Az évi statisztika felolvasása. 5. Felügyelő-bizottság választása. 6. Választott bírósági tagok választása. 7. Indítvány a járulékok felemelése iránt. 8. Előterjesztések. Marosvásárhely, 1896. márczius 8-án. *Az igazgalóság.*

Kerti vetemény magvak kiosztása. A marostordamegyei gazdasági egyesület f. hó 11-én sok, a legjobb minőségű Mauthner Ödöntől rendelt, kerti vetemény magvat osztott ki jelentkező tagjai között kísérleti termelésre, a kísérlet eredményéről szóló jelentéstételének kötelezettsége mellett. Üdvös és hasznos eszelekedet, kívánatos azonban, hogy a magvakból részesült tagok a jelentést illető kötelezettségüknek meg is feleljenek.

FELELŐS SZERKESZTŐ
Dr FENYVESI SOMA.

ELADÓ

Marosvásárhely közvetlen közelében *nyaralónak is alkalmas szép nagy*

k ő h á z

jó karban, nagy *gyümölcsös kerttel*, 24 hold (egy tagba) földdel együtt.

Értekezhetni lehet iránta PETELEI JÁNOS üzletébe.

Kőbányai Dréher-féle
márcziusi
Palaczkör,
minden időben friss töltés
kapható:
özv. Méder Antalné
vendéglőjében
M.-Vásárhelyt Szent-György-utca.
Telephon megrendelés 74. szám alá
5-10 intézendő.

Érkeztek a tavaszi idényre!!!

JAKOBIG.
kalap-raktára
Marosvásárhelyt, Kossuth Lajos-utca 3. szám.

Minden **versenyt kizáró** minőségben és legdusabb választékban **minden európai legújabb** divat szerint a **legtekintélyesebb** bel- és külföldi gyárokból való **selyem, nemez és posztó**

férfi kalap-raktár
ugymint HABIG világhírű
cs. és kir. udvari szállító kalapgyárosnak csak
nálam egyedüli raktára.
Beesés vevőimet pontos és lehetőleg jutányos kiszolgálatról biztosítom.

Kiváló tisztelettel
Jakobi G.
kalap-raktáros.

1-2.

Érkeztek a tavaszi idényre!!!

Boreladás.

Szászveszszósi és asszonynépi
saját termesztés!!!

Eladás kicsinyben és nagyban.

A megrendelésnél
legkisebb mennyiség 50 lit.

1893-beli fin. vegyes (Ringató) litere	40 kr
1894-beli " " " " " "	80 " "
1894-beli vegyes " " " "	30 " "
1895-beli " " " " " "	25 " "
1895-beli fin. vegyes (Ringató) " " " "	28 " "
1895-beli Som és Rizling " " " "	32 " "
1895-beli Muskotály " " " "	40 " "

Megrendeléseket elfogad:

Bedőházi Pál,

tisztartó.

KUTYFALVA, u. p. MAROSLUDAS.

KUTYFALVA, 16. sz. órház ki-
szálló hely, vasuti feladó állomás MA-
ROSLUDAS. 9-10

Erdélyi Kereskedelmi és Hitelbank Részvénytársaság

Marosvásárhelyt.

Van szerenesénk a bank részvényeseit az **1896. márczius hó 25-én** (szerdán) délelőtt 10 órakor Marosvásárhelyt a gróf Teleki-könyvtár olvasó termében tartandó

XXVI. rendes közgyűlésre

ezennel meghívni.

A közgyűlés tárgysorozata:

1. Az igazgatóság jelentése a társaság mult évi üzletéről.
2. A társaság zárszámadásának előterjesztése és indítvány a tiszta nyereség hova fordítása iránt.
3. A felügyelő-bizottság jelentése az évi zárszámadás és mérleg megvizsgálásáról és az igazgatóságnak a nyereség hova fordítása iránti indítványáról.
4. Határozat hozatal e tárgyban és a felmentvény megadása az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére.
5. Két igazgatósági- és egy felügyelő-bizottsági tagnak 3 évre és egy felügyelő-bizottsági tagnak 2 évre való megválasztása.

Marosvásárhelyt, 1896. márczius 3-án.

**Az Erdélyi Kereskedelmi és Hitelbank
Részvénytársaság Igazgatósága.**

A felügyelő-bizottság által megvizsgált mérleg a társaság irodájában a közgyűlés 8 nappal megelőzőleg a részvényeseknek betekintés végett rendelkezésre bocsátatik. A közgyűlésen személyesen, vagy megbízottjaik által résztvenni szándékozó részvényesek kötelesek 3 nappal a közgyűlés előtt részvényeiket a még le nem járt szeivényeikkel együtt a társaság pénztáránál térítvény ellenében letenni.

2 2

ADI ÁRPÁD KÖNYVNYOMDÁSZ

Marosvásárhelyt, főtér 11. sz.

ajánlja a kor kivánalmainak megfelelően új betűkkel és gépekkel jól felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁT

mindenféle nyomdai munkák leggyorsabb előállítására a legolcsóbb árak mellett.

Szíves figyelmét kívánom felhívni a t. közönségnek azon körülményre, hogy négy évi itt működésem alatt a

SZOBAFESTŐ, MÁZOLÓ és FALKÁRPITOZÓ

munkámért a legnagyobb hírnévre tettem szert, úgy a városban, mint a vidéken a legintelligensebb úri házaknál a jó, izléses és szolid munkámért.

Ép ezután is teljes igyekezetem fogom fordítani arra, hogy úgy izléses, mint tartós munka tekintetében a t. közönséget megnyerjem, melyről hosszas fővárosi ténykedésem elég garanciát nyújt.

Mint előnyt megemlíteni kívánom, hogy a téli idény alatt *legújabb stilszerű mintákat* szereztem be; a *falkárpitaim* feltűnő szép és olcsó árúak. Miután oly szerenesés helyzetbe jutottam, hogy több kül- és belföldi tapet-gyárral léptem összekötésbe, u. m.: *Pest, Bécs, Cüstrin, Braunschweig, Liegnitz, Lápese, Luckenwalde.*

Egyszersmind bátor vagyok a tisztelt megrendelőimnek tudomására hozni, hogy nemesak finomabb és drágább munkával foglalkozom, de egyszerű izléses szobákat 5 frtól feljebb készítek.

Még a *mázoló* munkára kívánom felhívni a t. közönség figyelmét, melyben *faerutánzását*, továbbá matt-ajtók *aranyszínezését* mind n színben a legolcsóbb árban elvállalok; ez utóbbi a legdivatosabb a fővárosban.

Kiváló tisztelettel

NAGY JÓZSEF,

szobafestő, falkárpítózó és mázoló
Széchenyi-tér 33.

5-10